

ČESKÝ
OLYMPIJSKÝ
VÝBOR

ROZHODČÍ NÁLEZ

Rozhodčí komise Českého olympijského výboru ve složení: Mgr. Lukáš Trojan, předseda, JUDr. Jaromír Bláha a JUDr. Pavel Šafář, členové

vydala ve věci dovolání:

Dovolatelka: **Andrea Halíková, nar. 17. 6. 1995**
bytem Radimovice 22/25, 251 69 Velké Popovice
(dále jen „**Sportovkyně**“)

Zastoupena: **Mgr. Matějem Váchou, advokátem**
se sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, Praha 1 – Malá Strana, PSČ 118 01

proti

rozhodnutí Výkonného výboru České jezdecké federace, č.j. VV ČJF 1/2020 ze dne 24.6.2020 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“)

za účasti:

- 1) **Antidopingový výbor České republiky**
se sídlem Za Císařským mlýnem 1063/5, 170 00 Praha 7
(dále jen „**ADV**“)
- 2) **Česká jezdecká federace**
se sídlem Zátokova 100/2, 160 17 Praha 6 – Strahov
(dále jen „**ČJF**“)

tento

rozhodčí nálezn:

- 1) **Rozhodnutí Výkonného výboru České jezdecké federace ze dne 24. 6. 2020, č.j. VV ČJF 1/2020 se ve výroku II. zrušuje a ve zbytku, tj. ve výrocích I., III., IV., V. a VI. se potvrzuje.**
- 2) **Sportovkyni Andree Halíkové se ukládá trest zákazu činnosti na dobu 22 měsíců.**
- 3) **Náklady řízení nese každý účastník ze svého.**

Odůvodnění:

1. Pravomoc Rozhodčí komise a složení senátu

- 1.1. V předmětné věci se jedná o projednání dovolání Sportovkyně ze dne 15. 7. 2020 proti rozhodnutí Výkonného výboru ČJF („**VV ČJF**“) ze dne 24. 6. 2020, č.j. VV ČJF 1/2020, kdy dovoláním napadeným rozhodnutím VV ČJF
- i) bylo zrušeno rozhodnutí disciplinární komise ČJF ze dne 23. 2. 2020, č.j. DIK-4/2019-8 („**Rozhodnutí DK ČJF**“);
  - ii) Sportovkyni byl uložen trest zákazu činnosti na dobu 24 měsíců;
  - iii) byly anulovány všechny výsledky dosažené Sportovkyní od 16. 6. 2019 do okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí DK ČJF o pozastavení činnosti Sportovkyně;
  - iv) bylo zrušeno rozhodnutí DK ČJF ze dne 16. 8. 2019 o pozastavení činnosti sportovkyně ke dni nabytí právní moci napadeného rozhodnutí;
  - v) bylo rozhodnuto o nákladech disciplinárního řízení.

Podstatou řízení u DK ČJF a následně u VV ČJF z podnětu podaného odvolání ADV bylo podezření z porušení antidopingového pravidla ze strany Sportovkyně.

- 1.2. ČJF je členem Českého olympijského výboru a řídí se jeho stanovami, které v čl. XIII. odst. 3 definují pravomoc Rozhodčí komise ČOV (dále jen „**RK ČOV**“) tuto věc projednat a rozhodnout. Pravomoc věc projednat a rozhodnout dále vyplývá z ustanovení čl. 13.2.2. Směrnice, která je závazná pro všechny národní sportovní svazy a jejich členy. Žádný z účastníků nevznesl námitku nedostatku pravomoci RK ČOV projednat a rozhodnout předmětnou věc.
- 1.3. Předseda RK ČOV v souladu s ustanovení § 2 odst. 1 Jednacího řádu RK ČOV jmenoval pro projednání předmětné věci tříčlenný senát, sestávající z předsedy RK ČOV, který je předsedou senátu, dále jmenoval z členů RK ČOV další dva členy senátu, a to JUDr. Jaromíra Bláhu a JUDr. Pavla Šafáře (dále jen „**senát**“). Vůči žádnému členovi senátu nebyla ve smyslu § 2 odst. 6 Jednacího řádu RK ČOV vznesena námitka podjatosti kterýmkoliv z účastníků řízení.

2. Skutkový stav

- 2.1. Dne 16. 6. 2019 byla provedena při soutěži dopingová kontrola Sportovkyně s pozitivním výsledkem na zakázanou látku kokain. ADV oznámil pozitivní nález a podezření z porušení čl. 2.1 Směrnice pro kontrolu a postih dopingů ve sportu v ČR (dále jen „**Směrnice**“) Sportovkyni dopisem ze dne 10. 7. 2019.
- 2.2. Sportovkyně požádala o analýzu vzorku B.
- 2.3. Dopisem ze dne 25. 7. 2019 bylo Sportovkyni oznámeno, že nález vzorku B se shoduje s nálezem vzorku A a dle názoru ADV došlo k porušení dopingového pravidla, když ČJF je dle Směrnice povinna zahájit disciplinární řízení.

3. Řízení před DK ČJF

- 3.1. Oznámení o porušení antidopingového pravidla bylo doručeno ČJF dne 10. 7. 2019 a sdělení o pozitivním vzorku B dne 26. 7. 2019.
- 3.2. DK ČJF oznámila účastníkům zahájení disciplinárního řízení (dále jen „DŘ“) dopisem ze dne 8. 8. 2019.
- 3.3. Dne 16. 8. 2019 bylo Sportovkyni doručeno Rozhodnutí DK ČJF ze dne 16. 8. 2019 o pozastavení činnosti Sportovkyně do pravomocného skončení řízení ve věci. Toto rozhodnutí bylo učiněno podle čl. 7.7.1. Směrnice, když Sportovkyně nesouhlasila s dobrovolným pozastavením činnosti, neboť dle svého vyjádření zakázanou látku neužila vědomě.
- 3.4. Ve věci proběhlo řízení, včetně ústních jednání, a dne 23. 2. 2020 vydala DK ČJF rozhodnutí ve věci, kdy uložila Sportovkyni zákaz činnosti na dobu 12 měsíců s tím, že sportovkyni byla započítána doba pozastavení činnosti v délce 192 dnů do doby uloženého zákazu činnosti.
- 3.5. Proti rozhodnutí DK ČJF se odvolal ADV.

4. Argumenty účastníků řízení

Argumenty Sportovkyně v rámci DŘ

- 4.1. Sportovkyně svou obranu vystavěla na tvrzení, že zakázaná látka se jí do těla dostala při polibku se svým přítelem. Sportovkyně odkázala na čl. 10.5. Směrnice a svou argumentaci dále směřovala předkládáním tvrzení, která měla prokázat, že na její straně jsou dány podmínky pro aplikaci ustanovení o nevýznamném zavinění nebo nevýznamné nedbalosti. Zejména uvedla, že přítele znala krátce, nevěděla, že je uživatelem drog, k čemuž se jí přiznal až následně a líbáním po své závodní jízdě neporušila standard maximální opatrnosti. Odkázala na rozhodovací praxi CAS ve věci Gasquet a Barber. Sportovkyně navrhla, aby byl aplikován čl. 10.4. Směrnice, neboť u Sportovkyně neexistuje zavinění nebo nedbalost.
- 4.2. Sportovkyně předložila znalecký posudek Ing. Jaroslava Zikmunda z 20. 10. 2019 s konzultací z 14. 12. 2019.

Argumenty ADV v rámci DŘ

- 4.3. Ve svém vyjádření z 2. 9. 2019 ADV zdůraznil, že kokain je nespecifická látka a dle Směrnice představuje porušení antidopingového pravidla přítomnost jakéhokoli množství látky v těle Sportovkyně.
- 4.4. Dále uvedl, že Sportovkyně před zahájením DŘ kontaktovala ADV s několika dotazy na množství zakázané látky v těle, když vždy přednesla jinou verzi toho, jak se jí látka dostala do těla.
- 4.5. Ve svém vyjádření ze dne 7. 11. 2019 zpochybnil ADV verzi Sportovkyně a uvedl, že její zavinění je minimálně ve formě vědomé nedbalosti, spíše pak ve formě hrubé nedbalosti.

4.6. ADV předložil v řízení znalecký posudek ze dne 24. 1. 2020, ze kterého vyplývá, že předmětný nález prokazuje užití kokainu, nebo produktu, který obsahuje kokain. V posuzovaném případě byl kokain velmi pravděpodobně užit v řádu jednotek hodin před odběrem. Verzi Sportovkyně, že se krátce před dopingovou kontrolou líbala s přítelem, který si ten den aplikoval kokain šňupnutím, je znalce hodnocena tak, že v případě, že by došlo k přenosu kokainu při líbání, nemohl by být způsoben nález jako v posuzované věci. V případě Sportovkyně nevíme, zda byl odběr moči proveden ve fázi narůstající, maximální, nebo klesající koncentrace. V případě, že ve fázi narůstající nebo klesající koncentrace, je téměř vyloučeno, aby se vznik nálezu kokainu v moči Sportovkyně dal vysvětlit líbáním. Pokud došlo k odběru v okamžiku maximální koncentrace, není možné vznik takového nálezu potvrdit ani vyvrátit. Muselo by se ale jednat o souběh okolností, kdy ústa muže by musela být vysoce kontaminovaná kokainem, a k odběru moči by muselo dojít ve vrcholové fázi koncentrace kokainu.

Argumenty ADV v rámci odvolání

- 4.7. ADV odkázal na čl. 2.1.1. Směrnice, dle kterého je osobní povinností každého sportovce zajistit, aby žádná zakázaná látka nevnikla do jeho těla. Sportovec je odpovědný za to, je-li zjištěna přítomnost jakékoli zakázané látky nebo jejích metabolitů nebo markerů v jeho vzorcích.
- 4.8. Dále ADV poukazoval na principy čistého sportu a ochrany sportovců, když zhodnotil, že Sportovkyně se od přísných standardů maximální opatrnosti podstatně odchýlila. Její obraně ADV nevěří a poukazuje na zásadní průtahy a procesní vady v řízení před DK ČJF.
- 4.9. ADV odkázal na znalecký posudek znalce Ing. Jana Stříbrného, Ph.D., znalce pro obor zdravotnictví, odvětví toxikologie, který nechal ve věci vypracovat. Ze znaleckého posudku měl vyplynout závěr, že množství kokainu zjištěné v těle Sportovkyně neodpovídá množství, které by mohlo být přeneseno do těla Sportovkyně způsobem, který Sportovkyně popsala. Takové množství by mohlo být pouze stopové.
- 4.10. Dále ADV namítl, že DK ČJF postupovala v rozporu s čl. 10.11.3. Směrnice, když dobu pozastavení činnosti Sportovkyně, při nedobrovolném uložení tohoto opatření, započítala do doby zákazu činnosti.
- 4.11. ADV dále poukazuje na to, že kokain je nesespecifickou látkou zařazenou ve skupině S6. Stimulancia, písm. a) nespecifická stimulancia dle Seznamu zakázaných látek a metod dopingů pro rok 2019. Pro nespecifická stimulancia nestanovila Světová antidopingová agentura (dále jen „WADA“) konkrétní množstevní limity dle technického dokumentu WADA TD2019DL.
- 4.12. Dle ADV tak pro porušení antidopingového pravidla postačuje přítomnost jakéhokoliv množství látky v těle Sportovkyně. V souladu s čl. 10.2. Směrnice navrhl ADV uložení doby zákazu činnosti na čtyři roky včetně anulování výsledků. Zkrácení doby zákazu činnosti na základě nevýznamného zavinění nebo nevýznamné nedbalosti nebo z důvodů jiných než zavinění, považuje ADV za neaplikovatelné.

5. Řízení na úrovni VV ČJF

- 5.1. Po podání odvolání ze strany ADV bylo ve věci nařízeno jednání před VV ČJF na 4. 5. 2020. Jednání se konalo dne 4. 5. 2020. Dále se uskutečnilo jednání dne 9. 6. 2020, na kterém bylo vydáno dovoláním napadené rozhodnutí.

Argumentace Sportovkyně v odvolacím řízení

- 5.2. Sportovkyně uvedla, že její chování nebylo odchylkou od přísného standardu maximální opatrnosti vyžadované od všech sportovců. Výklad ADV klade nepřiměřené požadavky na sportovce.
- 5.3. Dále Sportovkyně poukazuje na to, že jí předložený znalecký posudek a posudek předložený ADV nejsou v rozporu, když nelze vyloučit v určitou specifickou situaci, že se kokain dostal do těla Sportovkyně způsobem, který uvedla. ADV se dle názoru Sportovkyně snaží o její sportovní likvidaci. Dále poukazuje na to, že míra zavinění na její straně je minimální a není profesionální sportovkyní. Sportovkyně předložila další znalecký posudek z 13. 5. 2020 znalců Jiřího Hladíka (znalec v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství) a Šárky Winzigové (znalec v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie). Nálezem je zjištěno, že verze předložená Sportovkyní ohledně způsobu kontaminace je možná.
- 5.4. Sportovkyně navrhla potvrdit rozhodnutí DK ČJF.
- 5.5. V rámci řízení se vyjádřila k verzi Sportovkyně také WADA (email ze dne 26. 3. 2020). Dle vyjádření WADA je verze předkládaná Sportovkyní ohledně kontaminace jejího těla kokainem v zásadě nepravděpodobná (zejména s ohledem na koncentraci kokainu v těle Sportovkyně).

Rozhodnutí VV ČJF

- 5.6. VV ČJF zrušil rozhodnutí DK ČJF a uložil Sportovkyni zákaz činnosti na 24 měsíců, dále rozhodl o anulaci všech výsledků od 16. 6. 2019, zrušil rozhodnutí DK o pozastavení činnosti Sportovkyně a rozhodl o nákladech řízení.
- 5.7. Dle názoru VV ČJF došlo k porušení antidopingového pravidla podle čl. 2 Směrnice, došlo k aplikaci nespécifické látky, kategorie S6, nespécifické stimulanty, což je látka zakázaná při soutěži, je zakázaná bez ohledu na množství a není nutné, aby ADV prokázal u Sportovkyně úmysl při kontaminaci jejího těla.
- 5.8. VV ČJF dospěl k závěru, že je možné uložit v souladu s čl. 10 Směrnice trest zákazu činnosti do 4 let, nebo také zcela upustit od potrestání. VV ČJF pak odkázal na čl. 10.2.1, 10.2.2., 10.4. a 10.5.2. Směrnice.
- 5.9. Při uvažování o aplikaci čl. 10.4. a 10.5.2. Směrnice byl VV ČJF veden úvahou, že aby byla možná aplikace těchto ustanovení, musí sportovec prokázat, jak se zakázaná látka do jeho těla dostala. VV ČJF se tak věnoval úmyslu v jednání Sportovkyně.
- 5.10. VV ČJF dospěl k závěru, že Sportovkyně prokázala neexistenci úmyslu Sportovkyně podvádět v soutěži a aplikací zakázané látky si pomoci k lepšímu výsledku. Vliv kokainu na výkonnost sportovce v jezdecké disciplíně je diskutabilní a může být důvodně považován za kontraproduktivní.

Proto se rozhodl VV ČJF považovat jednání Sportovkyně za neúmyslné a vycházet ze základní doby zákazu činnosti v délce trvání dva roky.

- 5.11. Dále VV ČJF v bodě 11. svého rozhodnutí uvedl, že v otázce způsobu, *jakým se dostala zakázaná látka do těla sportovkyně, se shodl na tom, že sportovkyni se podařilo prokázat, ve světle výše uvedené míry důkazního břemena kladeného Směrnici na sportovkyni, že látka kokain se do jejího těla s větší pravděpodobností dostala tzv. kontaminovaným polibkem s přítelem, který si předtím aplikoval látku kokain šňupnutím a olíznutím zbytku látky. V tomto závěru se VV ČJF shoduje s odůvodněním DiK a v poměru váhy předkládaných důkazů 51:49 ve prospěch obviněné sportovkyně takovou pravděpodobnost nelze jednoznačně vyvrátit ani nově předloženými znaleckými posudky.*
- 5.12. VV ČJF uvedl, že prokázáním způsobu, jak se do těla Sportovkyně zakázaná látka dostala, je splněna obecná podmínka pro moderaci délky zákazu činnosti ve smyslu čl. 10.4. či 10.5. Směrnice. Důvody pro aplikaci těchto ustanovení VV ČJF nenašel, neboť neshledal okolnosti případu natolik výjimečné, aby bylo možno shledat, že Sportovkyně nemohla předejít kontaminaci svého těla zakázanou látkou.
- 5.13. VV ČJF pak uzavřel, že bylo vycházeno ze základní délky zákazu činnosti dva roky, jelikož porušení nebylo úmyslné a nebyl shledán důvod pro moderaci takto dlouhého zákazu činnosti.
- 5.14. S ohledem na okolnosti případu rozhodl VV ČJF tak, že zákaz činnosti běží od 16. 8. 2019, tj. od doby nabytí právní moci rozhodnutí o pozastavení činnosti. Sportovkyni uložená sankce zákazu činnosti tak skončí 17. 8. 2021.

6. Dovolání

- 6.1. Proti shora uvedenému rozhodnutí VV ČJF podala Sportovkyně dovolání k RK ČOV svým blanketním podáním ze dne 15. 7. 2020. Zde uvedla, že se domáhá změny napadeného rozhodnutí VV ČJF, a to tak, že bude původní rozhodnutí DK ČJF potvrzeno, tj. bude potvrzen trest zákazu činnosti v délce 12 měsíců.
- 6.2. Dovolání Sportovkyně doplnila prostřednictvím právního zástupce podáním ze dne 25. 8. 2020. V něm uvedla, že se dovoláním domáhá změny uloženého trestu, který považuje za nepřiměřený. Sportovkyně je amatérka, sport neprovozuje na profesionální úrovni, a proto je v souladu s rozhodovací praxí Rozhodčího soudu pro sport (dále jen „CAS“) třeba k tomuto aspektu přihlížet. V tomto kontextu je pak uložený zákaz činnosti nepřiměřený, když míra zavinění ohledně intoxikace je u Sportovkyně minimální. Dále Sportovkyně upozornila na rozhodovací praxi Mezinárodní jezdecké federace (dále jen „FEI“) ve vztahu k pozitivním dopingovým nálezům. Dále Sportovkyně uvedla, že napadené rozhodnutí nezohledňuje vliv zjištěné látky na výkon Sportovkyně, resp. nezohledňuje skutečnost, že vliv na výkon je minimální nebo spíše je v určité fázi kontraproduktivní.
- 6.3. Sportovkyně odkazuje na Světový antidopingový kodex účinný od 1. 1. 2019 (pravděpodobně písařská chyba – od 1. 1. 2021 – pozn. RK ČOV, dále jen „Kodex 2021“). Sportovkyně odkazuje na čl. 4.2. a 10.2.4. Kodexu 2021, které se týkají užívání „společenských“ drog, které nemají

vliv na výkon sportovce. Ty jsou zakázané k užívání jen během soutěže. Pokud sportovec prokáže, že tato látka byla užitá mimo soutěž bez úmyslu ovlivnit výkon, nově se ukládá trest na 3 měsíce. Tyto látky se označují jako Substances of Abuse a od 1. 1. 2021 má mezi ně patřit také kokain. Dále Sportovkyně uvádí, že navržená sankce jde zcela proti novému pojetí koncepce řešení užívání zakázaných látek mimo soutěž.

- 6.4. Sportovkyně se dovoláním domáhá změny rozhodnutí VV ČJF tak, aby bylo potvrzeno původní rozhodnutí DK ČJF a tedy aby jí byl uložen trest zákazu činnosti v délce 12 měsíců.
- 6.5. K dovolání se vyjádřila ČJF podáním ze dne 28. 8. 2020.

7. Ústní jednání před RK ČOV

- 7.1. Dne 2. 9. 2020 se konalo ústní jednání před RK ČOV.
- 7.2. Ústního jednání se vedle členů senátu a tajemníka RK ČOV zúčastnila Sportovkyně s právním zástupcem Mgr. Davidem Švecem (v substituci Mgr. Matěje Váchy, advokáta), za ADV JUDr. Jan Zajíc (v substituci Mgr. Jana Bureše, advokáta) a za ČJF Mgr. Ondřej Novák, předseda DK ČJF pověřený zastupováním ČJF před RK ČOV.
- 7.3. Právní zástupce ADV odkázal na písemné vyjádření a shrnul předložené argumenty, přičemž zejména uvedl, že trest není nepřiměřený. Verzi Sportovkyně považuje za nevěrohodnou, zejména s ohledem na koncentraci zakázané látky. Sportovkyně neprokázala nedostatek nedbalosti a nelze se odkázat na dosud neúčinný Kodex 2021. Sportovkyně neprokázala, že by užitím látky nedošlo ke zlepšení výkonu. ADV navrhuje napadené rozhodnutí potvrdit.
- 7.4. Právní zástupce Sportovkyně odkázal na podané dovolání a upozornil na to, že Sportovkyně je amatérskou sportovkyní a zakázaná látka neměla vliv na její výkon. Dále odkázal na nově přijatý Kodex 2021, který významně snižuje sankce ukládané za analogické případy použití zakázaných látek.
- 7.5. Senát dále přistoupil k výsledku Sportovkyně. Sportovkyně popsala, co se stalo v den dopingové kontroly, co jí předcházelo, popsala časovou osu. Popsala vztah ke svému příteli, jak se dle jejího názoru dostala zakázaná látka do jejího těla. Dále popsala svou závodní kariéru a své reprezentační ambice (resp. jejich absenci). S přítelem ve společné domácnosti nežila. V případě Sportovkyně se jednalo o první případ testování na doping. Dále popsala, proč si měl přítel kokain aplikovat.
- 7.6. Jednání RK ČOV bylo skončeno a stranám dána lhůta do 11. 9. 2020 k předložení závěrečných návrhů.

8. Závěrečné návrhy

- 8.1. Senát poskytnul účastníkům právo na podání závěrečných návrhů ve věci.
- 8.2. Ve věci podala závěrečný návrh ČJF. Ve svém závěrečném návrhu shrnuje, že nejsou splněny podmínky pro uložení trestu zákazu činnosti v délce 4 roky, když aplikace zakázané látky nebyla

úmyslná a neměla za cíl zlepšení sportovního výkonu. Výchozí délka trestu by měla být dva roky a je na RK ČOV, aby rozhodla o možné aplikaci dalších ustanovení umožňujících snížení trestu v případě nevýznamného zavinění nebo nevýznamné nedbalosti. Antidatace počátku běhu zákazu činnosti byla na místě, neboť délku řízení nezpůsobila Sportovkyně.

- 8.3. Sportovkyně prostřednictvím svého zmocněnce v závěrečném návrhu ze dne 11. 9. 2020 konstatuje, že jí předložené argumenty svědčí o tom, že navržený trest zákazu činnosti je nepřiměřeně přísný.
- 8.4. Sportovkyně odkázala na svá předchozí vyjádření, když dle svého přesvědčení podrobně vysvětlila a doložila znaleckými posudky, jak mohlo dojít ke kontaminaci jejího těla zakázanou látkou.
- 8.5. Dále poukázala na to, že je amatérskou sportovkyní, což by mělo být zohledněno v rámci výměry trestu v souladu s rozhodovací praxí FEI. Navržená délka trestu je dle jejího přesvědčení excesivní. Dále je přesvědčena, že délka trestu by měla zohlednit vliv látky na výkon Sportovkyně. Užití kokainu nemůže mít dle jejího přesvědčení na výkon pozitivní vliv.
- 8.6. Dále Sportovkyně poukázala na to, že nový Kodex 2021 účinný od 1.1.2019 (pravděpodobně písařská chyba – od 1.1.2021 – pozn. RK ČOV) obsahuje nová pravidla. Změna má spočívat v tom, že je stanovena nová kategorie postihu mimosoutěžního „společenského“ užívání drog, které jsou zakázanými látkami podle Kodexu 2021. Užívání těchto látek obecně nesouvisí se sportovním výkonem a přítomnost těchto látek v kontrolovaném soutěžním vzorku je obvykle způsobena následky mimosoutěžního užití bez souvislosti se sportovním výkonem. V těchto případech se nově ukládá trest zákazu činnosti na tři měsíce, který lze snížit na 1 měsíc, pokud bude sportovec souhlasit s léčebným programem. Sportovkyně poukazuje, že tresty za toto užití jsou podstatně nižší. Sportovkyně si uvědomuje, že tato úprava není ještě účinná, ale nesouhlasí s tím, že by měla být bez relevance k věci. Nový Kodex 2021 zohledňuje určité nespravedlnosti a zbytečné tvrdosti související s užitím zakázaných látek bez souvislosti se sportovním výkonem. Jedná se o úpravu de lege ferenda, když dle Sportovkyně má WADA považovat současnou úpravu za příliš tvrdou. Sportovkyně apeluje, aby k této úpravě bylo přihlédnuto. Navrhuje snížení navržené délky zákazu činnosti.

9. Právní posouzení

- 9.1. Sportovkyně podala dovolání proti rozhodnutí VV ČJF. VV ČJF je orgánem ČJF ve smyslu jeho stanov s pravomocí rozhodovat o odvoláních proti rozhodnutí DK ČJF. V souladu se Směrnicí se jedná o orgán s pravomocí rozhodovat spory vyplývající z porušení antidopingových pravidel. Ve smyslu čl. 13.2.2 Směrnice je možné se dovolat proti rozhodnutí svazu k RK ČOV. Dovolání bylo podáno ve lhůtě podle čl. 13.7.2 Směrnice a dovolatel uhradil poplatek dle § 20 odst. 1 Jednacího řádu RK ČOV. Dovolání je přípustné.
- 9.2. Senát se nejprve musí zabývat otázkou, zda v projednávané věci došlo k porušení antidopingových pravidel. Senát RK ČOV na tomto místě poukazuje na čl. 2.1.1 Směrnice, podle kterého *„je osobní povinností každého Sportovce zajistit, aby žádná Zakázaná látka nevnikla do jeho těla. Sportovci jsou odpovědní za to, je-li zjištěna přítomnost jakékoliv*

Zakázané látky nebo jejich Metabolitů nebo Markerů v jejich Vzorcích. Není nutné, aby Sportovci byl prokázován úmysl, zavinění, nedbalost či vědomé použití.“ Podle čl. 2.1.2 Směrnice je dostatečným důkazem porušení antidopingového pravidla mj. přítomnost zakázané látky. Podle čl. 2.1.3 Směrnice platí, že *„s výjimkou těch látek, pro které jsou kvantitativní limity výslovně stanoveny v Seznamu, představuje přítomnost jakéhokoliv množství zakázané látky porušení antidopingového pravidla*“.

- 9.3. Senát jednoznačně uzavírá s odkazem na shora uvedené skutečnosti a dokazování, že v případě Sportovkyně došlo k porušení antidopingových pravidel ve smyslu čl. 2 Směrnice, neboť v jejím vzorku byla prokázána přítomnost zakázané látky, konkrétně zakázané látky kokain, resp. jeho metabolitu benzoylecgoninu a methylecgoninu. Kokain je dle čl. S6 Seznamu zakázaných látek nespécifickým stimulantem, který je zakázán pouze při soutěži.
- 9.4. Dále se senát zabýval otázkou úmyslu a možné aplikace čl. 10.4, resp. 10.5 Směrnice. Podle čl. 10.2.1. Směrnice platí, že *„Doba zákazu činnosti bude čtyři roky, pokud: 10.2.1.1 Porušení antidopingového pravidla nezahrnuje Specifickou látku, pokud Sportovec nebo jiná Osoba nemůže prokázat, že porušení antidopingového pravidla nebylo úmyslné.*“ Čl. 10.2.2 stanoví, že *„Pokud neplatí článek 10.2.1, bude doba Zákazu činnosti dva roky.*“
- 9.5. Jinými slovy, v souladu se zněním čl. 10.2.1.1 Směrnice by tedy sportovec pro to, aby mu byl uložen trest zákazu činnosti 2 let, musel prokázat, že porušení antidopingového pravidla nebylo úmyslné. Podle čl. 10.2.3 Směrnice *„Termín úmyslné označuje Sportovce, který podvádí.*“ Dále, podle čl. 10.2.3 Směrnice platí, že *„Tento termín proto vyžaduje, aby se Sportovec dopustil jednání, o kterém věděl, že představuje porušení antidopingového pravidla nebo věděl o značném riziku, že by toto jednání mohlo vést k porušení antidopingového pravidla a zjevně toto riziko přehlížel.*“ Podle čl. 10.2.3 Směrnice dále platí, že *„Porušení antidopingového pravidla, vyplývající z Pozitivního laboratorního nálezu pro látku, která je zakázána pouze Při Soutěži, nebude považováno za úmyslné, pokud látka není Specifická látka a Sportovec může prokázat, že Zakázaná látka byla použita Mimo Soutěž v souvislosti, která nesouvisí se sportovním výkonem.*“
- 9.6. Výklad pojmu „úmysl“ či „úmyslné“ není jednoduchý. Nejvíce je tato problematika propracována v trestním právu, kde se rozlišuje úmysl ve dvou stupních, a to úmysl přímý a úmysl nepřímý. Na úrovni sportovního práva lze nejlepší vodítko pro výklad tohoto pojmu nalézt v rozhodovací praxi CAS, kde je však potřeba upozornit, že přístup k této otázce není jednoznačný. V některých případech totiž CAS rozhodl, že pojem úmysl v dopingových věcech zahrnuje jak úmysl přímý, tak úmysl nepřímý (dolus eventualis)¹, jinde však rozhodl, že pojem úmysl má být vykládán restriktivně, přičemž v dopingové praxi bude složité prokázat a odlišit nepřímý úmysl od nedbalosti.² Nutno dodat, že zmiňované případy se vztahovaly k řešení případů za účinnosti „starého“ Světového antidopingového kodexu z roku 2009. Nicméně některé závěry z nich jsou použitelné i nyní. Nejednoznačnost této problematiky je částečně vyřešena aktuálně účinným zněním čl. 10.2.3 Směrnice, Světového antidopingového kodexu Kodexu (dále jen „Kodex 2015“), když z něho vyplývá, že pojem úmysl zahrnuje i tzv. dolus

¹ Viz rozhodnutí CAS 2012/A/2822 Qerimaj v. International Weightlifting Federation.

² Viz rozhodnutí CAS 2013/A/3316 WADA v. Bataa.

eventualis (sportovec věděl o značném riziku, že by jeho jednání mohlo vést k porušení antidopingového pravidla a zjevně toto riziko přehlížel), nicméně vždy je třeba konkrétní situaci posuzovat ve vztahu k první větě čl. 10.2.3 Směrnice, tedy, že o úmysl jde tehdy, když sportovec podvádí.

- 9.7. Podle čl. 3.1 Směrnice platí, že „ADV ČR ponese důkazní břemeno, že došlo k porušení antidopingového pravidla. ADV ČR se zhostí důkazního břemene, jestliže prokáže porušení antidopingového pravidla k dostatečné spokojenosti rozhodovacího orgánu... V případech, kdy tato Směrnice nebo Kodex (2015) ukládá sportovci nebo jiné Osobě obviněné z porušení antidopingového pravidla, aby vyvrátila domněnku, nebo prokázala určitá fakta nebo okolnosti, bude důkazní břemeno představováno mírou pravděpodobnosti.“
- 9.8. Pojem „míra pravděpodobnosti“ je značně propracován rozhodovací praxí CAS. Podle CAS platí, že „...In other words, for the Panel to be satisfied that a means of ingestion, is demonstrated on a balance of probability simply means, in percentage terms, that it is satisfied that there is a 51% chance of it having occurred. The Player thus only needs to show that one specific way of ingestion is marginally more likely than not to have occurred.“³ V rámci vyhodnocení skutkového stavu musí senát posuzovat skutkový stav, resp. původ zakázané látky v těle Sportovkyně ve světle výše popsaného stupně pravděpodobnosti a zhodnotit, zda Sportovkyně předložená argumentace je pravděpodobnější než jiná.
- 9.9. V projednávané věci došlo k užití zakázané látky při soutěži, konkrétně při akci „CPI Summer Cup“, která se konala od 13. 6. do 16. 6. 2019. K pozitivnímu testu došlo v poslední den akce, tudíž je zřejmé, že v kontextu nálezu znalců, tj. že k vysvětlitelné kontaminaci muselo dojít bezprostředně před testováním (maximálně v řádu hodin), se jednalo o použití při soutěži. Z tohoto důvodu proto není možné automaticky presumovat dle čl. 10.2.3 Směrnice in fine, že by se nejednalo o úmysl. Nicméně, s ohledem na všechny okolnosti tohoto případu, které budou popsány dále, má senát za to, že Sportovkyně prokázala jí tvrzený skutkový děj jako možný v míře pravděpodobnosti nezbytné pro to, aby jednání Sportovkyně v této věci nebylo hodnoceno jako úmyslné, a tudíž je potřeba vycházet ze základní doby zákazu činnosti, a to 2 let.
- 9.10. Senát se dále zabýval tím, zda na straně Sportovkyně existují okolnosti, které by odůvodňovaly použití čl. 10.4, resp. čl. 10.5 (příp. 10.6) Směrnice. Zde dospěl senát k závěru, že okolnosti případu ukazují na to, že látka se dostala do těla Sportovkyně sice zaviněně, přičemž míra zavinění převyšuje míru nezbytnou pro možnost aplikace čl. 10.4. Směrnice, avšak senát shledal existenci důvodů pro další snížení trestu při aplikaci čl. 10.5. Směrnice. V tomto směru se RK ČOV částečně ztotožňuje s DK ČJF ohledně aplikovatelnosti čl. 10.5. Směrnice. Senát se však neztotožňuje s DK ČJF, pokud jde o míru nedbalosti ve smyslu tří stupňů zavinění (nedbalosti) definovaných rozhodovací praxí CAS a dále popsaných.
- 9.11. Podle čl. 10.4 Směrnice platí, že „Jestliže Sportovec prokáže v jednotlivém případě Neexistenci zavinění nebo nedbalosti, pak nebude uložen žádný Zákaz činnosti, který by jinak připadal

---

³ Viz např. rozhodnutí CAS 2017/A/5296 World Anti-Doping Agency v. Gil Roberts, rozhodnutí CAS 2009/A/1926 International Tennis Federation v. Richard Gasquet a CAS 2009/A/1930 WADA v. ITF & Richard Gasquet.

v úvahu.“ Podle Přílohy 1 – Definice ke Směrnici se pojmem Neexistence zavinění nebo nedbalostí rozumí „Případ, kdy Sportovec prokáže, že nevěděl nebo nepředpokládal a nemohl důvodně vědět nebo předpokládat, a to i při zachování nejvyšší opatrnosti, že Použil nebo mu byla podána Zakázaná látka. S výjimkou Nezletilého musí Sportovec pro každé porušení článku 2.1 prokázat, jak se do jeho těla zakázaná látka dostala.“

- 9.12. Podle čl. 10.5, resp. čl. 10.5.2 Směrnice (neboť se v tomto případě jedná o nspecifickou látku) platí, že „Pokud Sportovec prokáže, že se ho týká Nevýznamné zavinění nebo nevýznamná nedbalost, pak se s výhradou dalšího zkracování nebo neudělení, může podle článku 10.6 jinak předepsaný Zákaz činnosti zkrátit na základě míry Zavinění Sportovce, avšak zkrácená doba Zákazu činnosti nemůže být kratší, než jinak předepsaná polovina doby Zákazu činnosti.“ Nevýznamným zaviněním nebo nevýznamnou nedbalostí se pak dle Přílohy 1 – Definice ke Směrnici rozumí „Případ, kdy Sportovec prokáže, že jeho Zavinění nebo nedbalost nebyla z pohledu souhrnu okolností a při uvážení kritérií pro Neexistenci zavinění nebo nedbalosti významná ve vztahu k porušení antidopingového pravidla. S výjimkou Nezletilého musí Sportovec pro každé porušení článku 2.1 prokázat, jak se do jeho těla Zakázaná látka dostala“.
- 9.13. Mírou pravděpodobnosti (viz čl. 3.1 Směrnice a rozhodovací praxe CAS) senát přijal, že k užití zakázané látky nedošlo úmyslně a jako pravděpodobné se jeví, že zakázaná látka se do těla Sportovkyně dostala prostřednictvím polibku s tehdejším přítelem Sportovkyně. Senát akceptoval tvrzení Sportovkyně, že užití látky nemělo souvislost se soutěží a s největší pravděpodobností nemohlo pozitivně ovlivnit její sportovní výkon.
- 9.14. S ohledem na veškeré okolnosti případu senát akceptoval a přijal jako pravděpodobnou verzi Sportovkyně směrem k neúmyslné aplikaci. Sportovkyni se tak přijatou mírou pravděpodobnosti podařilo prokázat jednu ze základních prekvizit aplikace čl. 10.4, příp. 10.5 Směrnice, a to jak se jí zakázaná látka dostala do těla. Senát posuzoval další podmínky pro aplikaci čl. 10.4 a 10.5 Směrnice.
- 9.15. Pokud jde o čl. 10.4 Směrnice, tak podle komentáře ke Světovému antidopingovému kodexu může být čl. 10.4 uplatněn pouze ve zcela výjimečných případech, např. v případě, kdy sportovec může prokázat, že se zakázaná látka do jeho těla dostala sabotáží. Každopádně se vyžaduje, aby sportovec vždy zachovával nejvyšší míru opatrnosti, aby se zakázaná látka do jeho těla nedostala. Příléhavé jsou v tomto ohledu závěry z rozhodnutí CAS, a to konkrétně ve věci 2012/A/2804 Kutrovsky v. ITF, CAS 2005/C/976&986 FIFA & WADA, CAS 2005/A/847 Knauss v. FIS. Na druhou stranu lze však také odkázat na rozhodnutí CAS ve věci CAS Advisory Opinion to FIFA – CAS 2005/C/976, kde CAS uvedl, že „the endeavours to defeat doping should not lead to unrealistic and impractical expectations the athletes have to come up with...No fault means that the athlete has fully complied with the duty of care“.
- 9.16. Jak bude vyloženo dále, senát je přesvědčen, že ze strany Sportovkyně nebyly tvrzeny a ani prokázány žádné zvláštní podmínky případu, které by umožňovaly aplikaci čl. 10.4 Směrnice, když senát je přesvědčen, že Sportovkyně jednala nedbale a zakázaná látka se do jejího těla dostala zaviněně.

- 9.17. Sportovkyni se zakázaná látka dostala do těla polibkem s přítelem. Senát vzal v potaz ve prospěch Sportovkyně okolnost, že k polibku mělo dojít bezprostředně po závodní jízdě, tudíž Sportovkyně ve vlně emocí zcela neovládala své jednání a pravděpodobně nemohla zaznamenat, že by její tehdejší přítel zakázanou látku požil. To však nic nemění na tom, že Sportovkyně jednala nedbale, jak je uvedeno v následujících odstavcích.
- 9.18. Senát na jednu stranu vnímá, že Sportovkyně není soutěžícím profesionálem na mezinárodní úrovni, když současně ale platí, že si musela být vědoma, že soutěží v soutěžích, které podléhají dopingové kontrole. Výsledkem závodů, na kterých proběhla dopingová kontrola, jsou mimo jiné materiální ceny v řádu statisíců a nejedná se tak o čistě amatérský podnik, jak se snažila disciplinární orgány přesvědčit Sportovkyně. Z vyjádření Sportovkyně je také patrné, že se účastní závodů jako součásti výdělečné činnosti (prodej koní). Senát poukazuje na to, že sportovec odpovídá za způsob své přípravy i za správný výběr lidí ve svém okolí. Senát považuje za přehnané, aby sportovec musel poznat chuť drogy v ústech. Na druhou stranu má senát za to, že pokud partner (přítel) Sportovkyně opakovaně během dne (neděle v době od 14 do 17 hodin) zneužívá drogu kokain, je více než pravděpodobné, že se jedná o uživatele nikoliv svátečního a s ohledem na vliv této drogy na vnější chování člověka je nepravděpodobné, že by Sportovkyně o užívání drogy kokain přítelem vůbec nevěděla.
- 9.19. Senát neuvěřil tomu, že by Sportovkyně nevěděla o zneužívání drogy kokain jejím přítelem, avšak v souhrnu okolností, zejména s ohledem na denní dobu a na okamžik kontaktu s přítelem (bezprostředně po jízdě), by dle názoru senátu bylo příliš přísné požadovat po Sportovkyni tak hluboké uvažování a předvídání, že odmítne polibek od přítele z důvodu hypotetické kontaminace jejího těla drogou. Přestože senát neuvěřil tomu, že by Sportovkyně vůbec o zneužívání drog svým přítelem nevěděla, v daný moment lze těžko reagovat tak, že na místo polibku začne svého přítele zpovídat, zda si drogu v daný moment nevezal. Senát tak dospěl k závěru, že se jedná o nevýznamnou nedbalost.
- 9.20. Senát tak uzavírá, že v souhrnu okolností tohoto případu nebyly splněny další podmínky aplikace čl. 10.4 Směrnice, když jednání Sportovkyně lze hodnotit jako nedbalostní, a to s vědomím toho, že se Sportovkyně líbala s kontaminovanou osobou během soutěže. Z důvodu, že sportovcům je uložena tzv. objektivní odpovědnost (strict liability) za to, co se v jejich těle nachází, musí být sportovci vždy obezřetní, co požívají, ale také s kým a jakým způsobem přicházejí do kontaktu. Sportovkyně dle přesvědčení senátu v žádném případě nezachovala vyžadovanou nejvyšší míru opatrnosti, která by mohla odůvodnit aplikaci čl. 10.4 Směrnice.
- 9.21. Jak již bylo avizováno výše, podle názoru senátu v tomto případě přichází do úvahy aplikace čl. 10.5 Směrnice pro existenci nevýznamného zavinění nebo nevýznamné nedbalosti. Sportovkyně prokázala nezbytnou mírou pravděpodobnosti, jak se jí zakázaná látka dostala do těla. RK ČOV považuje za věrohodné tvrzení, že nedošlo k úmyslné aplikaci látky za účelem podvádění. Sportovkyně přesvědčila senát, že nepožila zakázanou látku za účelem zvýšení sportovní výkonnosti. To však nic nemění na tom, že Sportovkyně jednala nedbale, jak uvedeno v předchozích odstavcích.

- 9.22. V případě aplikace čl. 10.5 Směrnice v tomto případě (nespecifická látka) lze uložit trest zákazu činnosti minimálně 1 rok a maximálně 2 roky. CAS ve věci CAS 2017/A/5015 International Ski Federation (FIS) v. Therese Johaug & Norwegian Olympic and Paralympic Committee and Confederation of Sports (NIF) & CAS 2017/A/5110 Therese Johaug v. NIF stanovil 3 kategorie zavinění (nedbalosti) a jim odpovídající délku trvání zákazu činnosti, a to konkrétně: (i) vyšší stupeň zavinění, kde je doba zákazu činnosti 20-24 měsíců, (ii) běžný (normální) stupeň zavinění, kde je doba zákazu činnosti 16-20 měsíců a (iii) nízký stupeň zavinění, kde je doba zákazu činnosti 12-16 měsíců. Senát má v tomto případě za to, že v případě Sportovkyně se jedná o vyšší stupeň zavinění.
- 9.23. Po určení kategorie stupně zavinění/nedbalosti je třeba zohlednit subjektivní prvky, ke kterým musí být přihlédnuto, aby mohla být určena konkrétní doba zákazu činnosti.⁴
- 9.24. Stupeň nedbalosti je dle názoru senátu ve vyšší kategorii, neboť Sportovkyně se měla během celé soutěže vyhnout jakémukoliv kontaktu, který by umožňoval kontaminaci jejího těla. Sportovkyně navíc v průběhu řízení netvrdila, že by v rámci svého vztahu poučila svého přítele o svých povinnostech v rámci boje proti dopingu a možných rizicích kontaminace jejího těla.
- 9.25. Ke zkrácení doby zákazu činnosti senát shledal objektivní podmínky. Z důvodů popsaných výše a také s ohledem na poměrně abnormální koncentraci zakázané látky v těle Sportovkyně, považuje senát míru nedbalosti za vyšší, a tedy trest by měl být uložen v rozmezí 20-24 měsíců. Senát se přiklonil k uložení trestu v polovině tohoto rozpětí, tedy v délce 22 měsíců, když přihlédl také k tomu, že Sportovkyně byla v řízení aktivní, snažila se obhájit a svým způsobem napomáhala objasnění věci.
- 9.26. Ke zkrácení doby zákazu činnosti dle ustanovení čl. 10.6 Směrnice senát uvádí, že v tomto případě nebyla naplněna ani jedna podmínka odůvodňující postup dle čl. 10.6 Směrnice.
- 9.27. Nad rámec shora uvedeného uvádí senát, že i kdyby si Sportovkyně užitím zakázané látky nepřivodila zlepšení sportovního výkonu, tak nicméně podle čl. 2.1.2 Směrnice platí, že dostatečným důkazem porušení antidopingového pravidla podle článku 2.1 je již samotná přítomnost zakázané látky, jejích metabolitů nebo markerů ve vzorku sportovce. Uplatňuje se zde tzv. objektivní odpovědnost sportovce, která je zcela standardně akceptována i ze strany CAS. V tomto smyslu je tedy pro uložení trestu nepodstatné, zda zakázaná látka je, či není s to vyvolat zlepšení sportovního výkonu. Dále senát uvádí, že stejně tak není možné vycházet ze závěrů CAS v rozhodnutích Gasquet či Barber, kdy v těchto případech byl skutkový stav odlišný, podle názoru senátu nebyla míra zavinění sportovce taková, jako v posuzovaném případě, kdy lze odkázat zejména na popis skutkového děje v těchto rozhodnutích. Jak také zdůrazňuje CAS, každý případ musí být posuzován striktně podle konkrétních a jedinečných okolností toho daného případu.
- 9.28. Ohledně principu proporcionality senát uvádí, že jeho užití bylo připuštěno ze strany CAS ve výjimečných případech v minulosti.⁵ Jednalo se však o zcela výjimečné a specifické případy,

⁴ Viz rozhodnutí CAS 2013/A/3327.

⁵ Viz např. CAS 2005/A/830 Squizzato v. FINA, TAS 2007/A/1252 Oussama Mellouli & Federation Tunisienne de Natation nebo CAS 2010/A/2268 I. v. Fédération Internationale de l'Automobile.

navíc všechny se odehrály před účinností Kodexu 2015. V tomto případě se ale nejedná o tak zcela výjimečný případ, že by se uložení zákazu činnosti v délce 22 měsíců jevílo jako neproporcionální. Princip proporcionality je již promítnut v Kodexu, resp. Směrnici, viz úvodní ustanovení Kodexu, podle kterého: „*The Code has been drafted giving consideration to the principles of proportionality and human rights.*“ Navíc, zejména po účinnosti Kodexu v roce 2009 se měl CAS možnost k otázce proporcionality vyjádřit, když v několika případech konstatoval, že Kodex již poskytuje dostatečnou flexibilitu při ukládání trestů a tedy proporcionalitu je možné uplatnit maximálně při „extrémně ojedinělých a výjimečných případech“.⁶ O to více platí výše řečené pro úpravu obsaženou v Kodexu 2015, tedy dle aktuálně účinné úpravy. O takový případ se zde nejedná.

- 9.29. Senát současně konstatuje, že není na místě uvažovat o snížení trestu v důsledku tvrzené nové právní úpravy Kodexu 2021, kde Sportovkyně poukazovala na to, že by v jejím případě přicházela v úvahu aplikace čl. 10.2.4. Kodexu 2021 v tom smyslu, že za jednání, za které jí byl uložen zákaz činnosti v délce 24 měsíců, by byla potrestána po 1. 1. 2021 trestem v délce 1-3 měsíce. Senát se s tímto závěrem Sportovkyně neztotožňuje. Podle nového kodexu je třeba k aplikaci nového ustanovení čl. 10.2.4. kumulativní splnění dvou podmínek, a to jednak užití zakázané látky ze seznamu Substances of Abuse mimo soutěž a současně prokázání, že užití zakázané látky nemá souvislost se sportovním výkonem. V posuzované věci nebyla splněna první podmínka, když k užití došlo zjevně při soutěži (viz. Příloha 1 Směrnice – výklad pojmu Při Soutěži - In-Competition: *Pokud není stanoveno pravidly Mezinárodní federace nebo řídicího orgánu dané Akce jinak, znamená Při Soutěži dobu, začínající dvanáct hodin před Soutěží, které se má Sportovec zúčastnit, až do konce takové Soutěže a procesu Odběru Vzorku na této Soutěži*). Splnění druhé podmínky (souvislost se sportovním výkonem) tak není již třeba hodnotit, nicméně je minimálně diskutabilní a Sportovkyně ani tuto podmínku nějak zásadně neprokazovala. Veškeré úvahy Sportovkyně týkající se zohlednění platné, avšak dosud neúčinné právní úpravy, považuje senát za bezpředmětné.
- 9.30. Vzhledem ke shora uvedenému lze tedy shrnout následující: (1) Senát neshledal v jednání Sportovkyně úmysl ve smyslu čl. 10.2.1 a 10.2.3 Směrnice. (2) Vzhledem k tomu je na místě vycházet z čl. 10.2.2 Směrnice, tedy ze základní doby trvání zákazu činnosti v délce 2 let. (3) V projednávaném případě neexistuje důvod pro zrušení trestu podle čl. 10.4. (4) V projednávaném případě jsou splněny podmínky pro moderaci trestu zákazu činnosti dle čl. 10.5 Směrnice, když na straně Sportovkyně senát shledal nevýznamné zavinění/nedbalost.
- 9.31. Senát tedy na základě všeho shora uvedeného a v souladu s ustanovením §18 odst. 3 písm. a) a b) Jednacího řádu RK ČOV rozhodl tak, že rozhodnutí VV ČJF ve výroku II. zrušil a sám ve věci rozhodl a ve všech ostatních výrocích napadené rozhodnutí potvrdil.

---

⁶ CAS 2010/A/2307 WADA v. Jobson, CBF a STJD nebo CAS 2009/A/2012 Doping Authority Netherlands v. Nick Zuijkerbuijk

10. Začátek doby zákazu činnosti

- 10.1. Zásadně platí, že doba zákazu činnosti začíná běžet datem konečného rozhodnutí ve věci, tedy v tomto případě vydáním tohoto rozhodnutí. Podle čl. 10.11.1 Směrnice platí, že „*V případě značných zpoždění v řízení nebo jiných aspektů Dopingové kontroly nezávislých Sportovcem nebo jinou Osobou, může orgán udělující sankci určit začátek doby Zákazu činnosti dřívějším datem, a to až datem, kdy byl odebrán Vzorek nebo kdy naposledy došlo ke spáchání jiného porušení antidopingových pravidel. Všechny soutěžní výsledky dosažené během doby Zákazu činnosti, včetně Zákazu činnosti se zpětnou platností, budou Anulovány.*“
- 10.2. Senát v tomto případě shledal oprávněné důvody pro aplikaci čl. 10.11.1 Směrnice, neboť v řízení došlo k průtahům, které nezávinila Sportovkyně. Současně ve věci došlo k zastavení závodní činnosti právní mocí předběžného opatření a Sportovkyně fakticky již měla zastavenou činnost, jak uvedl VV ČJF ve svém rozhodnutí od 16. 8. 2019.
- 10.3. Podle čl. 10.11.3.1 Směrnice se doba pozastavení činnosti započítává do doby zákazu činnosti. Do doby zákazu činnosti je tedy nezbytné započítat celou dobu od 16. 8. 2019 do dnešního dne.
- 10.4. Podle shora uvedeného tedy skončí doba zákazu činnosti dle tohoto rozhodnutí dne **17. 6. 2021.**

11. Anulování výsledků

- 11.1. V souladu s čl. 10.8 Směrnice se anulují všechny výsledky Sportovkyně dosažené od odběru vzorku, tedy od 16. 6. 2019 (včetně výsledků Sportovkyně ze závodů „CPI Summer Cup 2019“), až do vydání tohoto rozhodnutí.

12. Náklady řízení

- 12.1. V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 Jednacího řádu rozhodla RK ČOV o tom, že každý účastník nese ze svého náklady, které mu vznikly.

Poučení: Tento náleze je konečný a není proti němu možno podat další odvolání s tou výjimkou, že odvolání by ve smyslu čl. 13.2.3. Směrnice mohla podat u CAS v Lausanne pouze Mezinárodní jezdecká federace (FEI) nebo Světová antidopingová agentura (WADA), a to do 21 dnů od doručení tohoto nálezu. Nález se proto kromě účastníků doručuje též Mezinárodní jezdecké federaci (FEI) a Světové antidopingové agentuře (WADA).

V Praze dne 13. října 2020

Mgr. Lukáš Trojan, předseda RK ČOV

